

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۰۴/۰۲

رنگال اریو بزی

د خوشال ختک سیاسي او ټولنیز نظریات

څلورمه برخه (۳)

ج - په بشري ټولنه کې انساني حقوق:

د خوشال ختک زمانه، دمنځنیو پېړیو وروستی برخه، د مطلقو ټولواکانو، امیرانو او امپراتورانو زمانه وه. په دې وخت کې د انساني حقوقو په کله پوهنیزې څیړنې، لیکنې او یا څرگندونې په سیاسي لحاظ هم ساده او اسان کار نه و. د انساني حقوقو، د انسانانو ترمنځ دورورۍ او برابری په هکله زمزمه د شاهانو او امپراتورانو په غورځوبه نه لگیده. خو خوشال خان دپراخ او ژور پوهنیز ځواک ترڅنګ د انسان سره د ژورې خواخوږۍ، زړورتیا او رښتینولۍ خاوند هم و. څه به یې چې په زړه وهغه به یې په خوله و، څه به یې چې لیدل یا اوریدل، او یا څه چې یې کول، هغسې به یې ویل او هم لیکل. دی دمنځنیو پېړیو د مطلق استبداد په تورو شپو کې هم په دې عقیده و چې:

رښتیا کره له هېچانه مه وپریږه
رښتیا سړی له هرې بلا خلاص کا

شب گرد دي چې بي پارشي له عسسه
خونيان دي چې به ويره دقصاص کا

(د خوشال ختک کلیات. ۶۶۰ مخ)

خوشال ختک نه د تورو شپو سړی و او نه د تورو تیارو سړی و، هغه یې پروا په سپین ډګر د حقیقت په موندلو او د حق په خپرولو لگیاو. رښتیا دادی چې د انسان په هکله دده د پوهې او معرفت سرچینه دیني ارشادات دي او د همدې ارشاداتو په رڼا کې انسان دځان او جهان او په دې جهان کې دخپل مقام پیژندلو ته هڅوي او بښي چې:

جهانونه څه لرونه دي
ته یې نه وینی نا دانه

گوره څو دي هسې مخکي
گوره څو هسې اسمانه

واره ځای دي ستا په زړه کې
ای تر عرش لویه انسانه

آییننه د زړه صیقل کره
چې یې وویني ای جانه

که دی دا ننداره وشي
جدانه یې له سبحانه

(د خوشال کلیات. ۷۰۶ مخ)

د پاڼو شمېره: له 1 تر 5

هغه څه چې انسان يې دجهان د نورو موجوداتو څخه رابيل او له هغوی يې لوړکړی اودې لوړ مقام يې ته وچت کړی دی، دادی چې خپل خالق يې د عقل، فکر، مينې، وينا کولو اود نظر د څرگندولو وس ور کړی دی. دانسان د همدې ځانگړتيا او امتياز د ارزښت په بنسټ د ده پت، عزت او يا انساني کرامت جوړشوی دی. خوشال خټک رابنيي چې:

**سړي څا روي دي که ته به ويني
په تن په غوښي په هد په ويني**

**فرق له څاروي لري په گويا يی کی
په رای په عقل په شناخت په ميني**

(د خوشال خټک کلیات. ۵۱۹ مخ)

په جهان کې دانسا ددې وچت مقام ارزښت يانې پت او انساني کرامت، بهرني عوامل نه لري، نه چا ور کړی او نه يې ترې اخيستلی شي، نه يې په خپلو هلو ځلو تر لاسه کړی او نه يې له لاسه ورکولی شي. پت دانسان له پيداښت سره ترکيب شوی دی، دهغه دايمي ملگری دي اوور څخه نه بيليري. ژبني، نژادي، عقيدوي سرحدونه اوتوپيرونه او په همدې ډول ټولنيزې طبقې اوقشرونه، مرتبې يا مقامونه نه پيژني. نوځکه هغه مقام چې انسان يې په جهان، په جهاني موجودا توکي، لري له سره له هغه سياسي او يا ټولنيز مقام او مرتبې سره تو پير لري چې په ټولنه کې يې تر لاسه کوي. په ټولنه کې تر لاسه شوی مقام بدلون مني يانې لوړيږي او ټيټيږي اويا بيخي له منځه ځي او ورکيږي، خو پت او انساني کرامت دهر انسان دايمي ملگری دی او نه ترې جلا کيږي. نوځکه:

**سړي په اصل سره يو شان دي
که چوهري دي که با د شاهان دي**

**فرق به په فعل په بڼه هنر وشو
ځکه دوی هسي سره شان شان دي**

(د خوشال خټک کلیات. ۴۸۴ مخ)

لنډه داچې پت او انساني کرامت په جهان کې دبشریت هويت، ماهيت اودانسانيت اصل او جوهر بڼي چې هر انسان يې لري اودډول ډول وگړو نه يو بشریت جوړوي. دپت او عزت ساتنه او ورته درناوی دامانا لري چې هيڅوک حق او اجازه نه لري چې دانسان روحي اوجسمي سلامتيا ته زيان ورسوي اويا يې وگواښي، انسان بايد له هر ډول سپکاوې، ربروني او خوروني نه په امن کې وي. پت او انساني کرامت د انسانانو ترمنځ دحقوقې برابرۍ او دنورو بشري حقوقو بنسټ او يا سرچينه دی نوځکه خوشال خان دا نسان دا لور مقام نه يوازي څيړلی او تشریح کړی دی، بلکې هغه يې تر سلطنت لور او دژوند سره برابر بللی اوپه ساتنه او درنا وي يې لازیات ټينگار هم کړی دی. بابا وايي چې:

**دا يوه وينا د زړه په غوړو واورۍ
چې بهتره د اورنگ ترسلطنت دی**

**سړدي درومي مال دي درومي پت دي نه ځي
د سړي د چارو کل خوبی په پت دی**

(انتخاب خوشال خټک. ۳۴ مخ)

داوينا دخوشال خټک دزړه له تل نه راوتلي ده، نوځکه يې ټينگار کړی دی چې دزړه په غوړو دي واوريدل شي او دانسان دا وچت مقام يانې پت او عزت دي وسائل شي. خوشال خټک په خپلو ستر گو ليدلي دي او هم يې په دې باب ډير څه لوستلي دي چې دتاريخ په اوږدو کې دانسانيت مقام ته دارتيا ور پاملرنه نه ده شوی. انسان دانسان په وړاندې زور کارولی دی، يوبل يې وژلی دی او ديوه بل پت او انساني کرامت يې تر پښو لاندې کړی دی او دا چاري لا په جهان کې روانې دي. انساني کرامت او دانسان پت او عزت هغه وخت خوندي وي چې په ټولنه کې ظلم، استبداد،

زور اوزورواکې نه وي. نو په دې صورت کې به ژوند هم عادي وي. ژوند په خوشال خټک ډیر گران و، ورسره یې مینه درلوده او ورځه یې ډیر خوند اخیسته، خو بې پټه او بې عزته ژوند یې نه خوښیده او ویل یې چې:

**مرگ زما په پوهه بڼه تر دا ژوندون دی
د عزت سره چې نه وي زیست روزگار**

**همیشه به په جهان کې ژوند ون نه وي
د خوشال خټک به پاتې شي يا دگار**

(د خوشال خټک کلیات. ۵۵۶ مخ)

وینوچې خوشال خټک د تاریخ له هغه لویو او مخکښو شخصیتونو څخه دی چې د انسان دا لوړ مقام او دهغه پټ او کرامت یې پیژنده، ورته یې د رڼاوی درلود او د پټمن ژوند له پاره یې پر له پسې پو هڼیزې او عملي مبارزې کړې دي. شعار یې دا و چې یا به په پټ او عزت کې ژون کوي او که داسې نه وي نو ژوند به د پټ او عزت نه قربانوي. لږ څه وړاندې مو وویل چې پټ او انساني کرامت د انسان هويت اوماهیت جوړوي، له نورو مخلوقاتو یې را بیلوي، په عالم کې تر ټولو لوړ مقام ورکوي او په دې ټکي کې هر انسان د بل انسان سره برابر وي او دنورو انساني حقوقو بنسټ جوړوي چې یو یې هم د انسان فردي ازا دي ده. خوشال خټک فردي ازادي یا خپل واک دهر انسان حق گڼي او ارزښت یې د ژوند سره پر تله کوي او لیکي چې:

**نوکر ژوندی نه دی کار بې د مره وي
خپل زړه بې نه وي د صاحب په زړه وي**

**چې ورته حکم د خپل صاحب وي
که هر څو گران وي هم بې په وړه وي**

(د خوشال خټک کلیات. ۵۰۰ مخ)

د صاحب او نوکروا یا په اوسني وخت کې دکار ورکونکي او کار رانیونکي ترمنځ اړیکې ټولنیزې اړیکې دي اوله ټولنیز ژوند سره تړلي دي. د صاحب او نوکر ترمنځ په اړیکو دخوشال خان دنیوکي موخه دا نه ده چې دا اړیکې وشړوي او یا یې د ټولنیز ژوند څخه ور کې کړي. د صاحب او نوکر یا دکار ورکونکي او کار رانیونکي ترمنځ اړیکې په حقیقت کې یوه ټولنیزه مامله ده او د دې ماملې په جوړولو کې باید دواړه خواوې بشپړه ازاد او خپلواک وي. دکار د شرایطو په تعریف او ټاکنه کې باید په هیڅ اړخ هغه څه تحمیل نه شي چې په خپله خوښه یې نه مني او دکار په بهیر کې هغه څه ترې ونه غوښتل شي چې دکار د شرایطو په تعریف او ټاکنه کې نه وي راغلي، ځکه چې دازادې مانا دا نه ده چې سړی هر هغه څه وکړي چې زړه یې غواړي، بلکې دا ده چې هغه څه ته مجبور نه شي چې نه یې غواړي. نوکر هغه وخت د ژوندیو په مثال کېږي چې دخپلواکۍ دې پړاو ته ورسېږي. دخوشال خان په نظر که صاحب او نوکر یا صاحب اونفرد یو بل مشروعې گټې په پام کې ونیسي او درناوی یې وکړي نو دا کار به د دواړو اړخونو په گټه تمام شي. صاحب باید دنوکر یا نفر د ژوند اړتیاوو او انساني حقوقو ته پوره پاملرنه وکړي او نوکر یا نفر هم باید په خپل وار د ورسیارل شوي دندې په اجرا کې له صداقت او فني مهارت څخه کار واخلي. په دې صورت کې دواړگټه کوي او کله نودواړه یې بايلي. خوشال بابا لیکي:

**چې صاحب نفر پرور نه وي هم هیڅ
په نفر کې چې هنر نه وي هم هیڅ**

(منتخاب خوشال خټک. ۲۹ مخ)

خوشال خان نه یوازې دخپلواکي انساني ارزښت رابښي بلکې په دې مو هم پوهوي چې ازادي او په خپله دخپل برخلیک د ټاکلو حق خوشي نه تر لاسه کېږي، نو ځکه یې د «مردی» او «همت» سره تړي یانې دا چې غضب شوي ازادي په خپله خوښه بیرته نه ورکول کېږي بلکې په «مردی» او «همت» گټل کېږي او په اوږدو او ستونځمنو هلو ځلو تر لاسه کېږي. دی وایي چې:

**خسيس چي مال لري پرې خاد به نه شي
بنده بنده دی آزاد به نه شي**

**چي همتناک دي هغه آزاد دي
آزاد آزاد دي عباد به نه شي**

(د خوشال خټک کلیات. ۴۷۳ مخ)

په مال او شتمني څوک له بنده گي نه ازادېږي، په همت دازادۍ نعمت تر لاسه کېږي او همتناک تل ازاد پا تي کېږي. خوشال خان په دې عقیده دی چې که همت نه وي، ازادې نشته او چې ازادې نه وي نو په غلامۍ کې مردې نشته. دی لیکي چې:

**د مرد چي صبر چي استقلال نه وي
چي غم پرې راشي پکي خوشال نه وي**

**مردي بي هيڅ ده زما په پوهه
که بي په جاه و دولت څوک سيال نه وي**

(د خوشال خټک کلیات. ۵۰۰ مخ)

ازادې بيل بيل ډولونه او ډير تعريفونه لري چې دلته ترې تيرېږو، اوکله له موضوع لري کېږو، خو هغه ازادې چې خوشال خان يې په خپلو شعرونو کې يادوي د فکر او بيان ازادې ده. دی د فکر ازادې دانسانيت سره تړي يانې دانسان ابدي حق او طبعي اړتيا يې گڼي او په خپله له دې ازادۍ ډير خوند اخلي. له بلې خواداسي بڼکاري چې د ده په زمانه کې او هم تر هغې وړاندې خوشال خان داستاد په گډون چا د فکر او بيان ازادۍ په انساني حق، ارزښت او اهميت چندان عقیده نه درلوده. د زمانې حاکم دود او شعار دا و چې خبره په زړه کې او خوله پټه ساته. خو خوشال خان په دې وخت کې هم نه خبره په زړه کې ساتلې شوه او نه چا د ده خوله بندولې او د قلم مخه نيولې شوه. ده په يوازني صورت دمطلقې ټولواکۍ په تورو تيارو کې هم د فکر او بيان ازادۍ د ضرورت په هکله انساني وجدان ته دا پيغام رساوه چې:

**راز د زړه ننه ساته نه شي په زړه کې
په ساته که يې استاد وماته پند کړ**

**يو په حال او په ماضي کې هسي نه و
چي بڼکاره يې د خبرو راته خوند کړ**

(د خوشال خټک کلیات. ۵۶۳ مخ)

خوشال خټک دخبرو او بيان ازادۍ په خوند، ټولنيز ارزښت او مانا پوهېده، په دې لار کې يې خنډونو او ممانعتونو پروا نه درلوده. څه چې يې په زړه راتلل، په غوږو اورېدل او يايې په سترگوليدل، هغه يې په خوله ويل او په قلم يې ليکل، له هيچا يې هيڅ نه پټول. د ده په عقیده د انسان د فکري محکوميت او کمزورتيا لامل يوازې ټولنيز جبر يانې د فرد له وجوده بهر زور، زورواکي او ټولواکي نه دي. ده ددې محکوميت لاملونه دهغوي ترڅنگ د فرد په ذهن اورواني حالت کې هم ترڅيرني لاندې نيولي اوميندلي دي. او هام او خرافات، زيان رسونکي رسمونه، رواجونه او عنعنات د فرد ذهن ته ور ننوزي، هلته ځای په ځای کېږي، دباور ور گرځي او تر دې چې مقدسات ترې جوړېږي. په دې ډول په عقل او فکر مسلط شي او بيا يې ازادۍ ته نه پرېږدي. خوشال خټک دعارف او عالم ژبه هغه څه گڼي چې دانسان عقل او فکر فعاليت ته هڅوي، له او هام او خرافاتو څخه يې ازادوي او دخپلواک فعاليت توان ور بخښي. خو تر څو چې د عقل اومعرفت ژبه تړلې وي، تر هغو به او هام او خرافات په بشري ټولنه حکومت کوي او خلک به دعلم په ځای په ستوري او پال تکیه لري. نوڅکه خوشال خان لیکي چې:

**د عارف ژبه يې بند کړه له مقاله
عالمان په قیل وقال لري تکیه**

دا ناپوډه تکیه گوره د وگړي چې په ستوري يا په پال لري تکیه

(منتخاب خوشال خټک. ۱۰۱ مخ)

رېښتيا دا دی: هغه ولسونه چې د فکر او بيان ازادې لري د عمل ازادې هم تر لاسه کولی شي او هغه څوک چې د فکر کولو اوڅه ويلو وس او ازادې لري، دڅه کولو وس هم تر لاسه کوي. خو د فکر او بيان ازادۍ د تر لاسه کولو لار اوږده، پيچلې او له ستونځو ډکه لار وه. له يوې خوا په ټولنه مسلط او هام او خرافات او له بلې خوا د ازادۍ غاصبان، هغه زورواکان چې ټولوکې اوزورواکې دځان مسلم حق گڼي، دنورو د ازادۍ حق دتر پښو لاندې کوي او د ازادۍ غوښتونکي ژوند هم له گواښ سره مخامخ کوي. خو څوک چې دځان ساتنې له پاره تر ازادۍ تيريري هم ځان او هم ازادې له لاسه ور کوي، ځکه چې ټول ژوند په په غلامۍ کې تيروي اوکه څوک بيا د ازادۍ په طلب کې وي نو ضرور به خپل مرام تر لاسه کوي او په ننگ مين خوشال ليکي چې:

په طلب کې که سستی نه وي باورکړه د ژوندون او په به بيامومي په کام

چې د بل تر لاسه ورغی د بل شو مرد به خپل لري د خپل فکر زمام

(د خوشال خټک کلیات. ۵۷۳ مخ)

خوشال خان په دې ښه پوهیده چې د فکر او بيان ازادې، چې دانسان بنسټيز حق دی، چا ته وړيا په لاس نه ورځي، بلکې بايد په کلکه و غوښتل شي او دې مرام ته درسيډو له پاره پرله پسې مبارزه د ژوند يوه برخه وگڼل شي. د خوشال خان د څر گندونو څخه داسې ښکاري چې دې په ټولنه کې دانسا د بنسټيزو حقوقو د تحقق له پاره هم د سياسي لارو چارو په لټه کې نه و، يانې د ټولني د سياسي نظام سره يې غرض نه درلود بلکې په انساني عقل او دهغه په ښوونه او روزنه يې ډډه لگوله. علم او پوهه کولی شي چې هر انسان په دې قانع کړي چې د فکر او بيان ازادې دهر انسان ازلي او ابدي حق او طبعي غوښتنه ده او له دې ازادې دانسان بي برخې کول دانساني حق او طبيعت په ضد عمل دی. دبشر د بنسټيزو حقوقو د پيژندنې او په دې برخه کې د تر لاسه شوي معرفت د خپرونې په تاريخي لړکې د خوشال خټک مفکوره او په خپلو شعرونو کې دهغې خپرول تاريخي لاسته راوړنه گڼل کيږي چې په بنسټ يې دبشر د اساسي حقوقو په هکله پوهنيز فکر وده وکړه، پراخ شو او دنړۍ په ځينو برخو کې يې پراخو پر گڼو ته لار پيدا کړه او د ازادې غوښتونکو خوځښتونو په سياسي اجندا کې يې مهم مقام تر لاسه کړ.